

Ur *Röda häften* 6/7

Leo Trotskij

24 januari 1919

Invitationsbrev till tyska kommunistiska partiet (Spartakusförbundet) för deltagande i Kommunistiska internationalens 1:a kongress

Kära Kamrater!

Undertecknade partiet och organisationer anser sammankallandet av den nya revolutionära Internationalens första kongress vara en brådskande nödvändighet. Under krigets och revolutionens gång har inte bara de gamla socialistiska och socialdemokratiska, och samtidigt Andra Internationalens, totala misslyckande tydligt visat sig, inte bara oförmågan till effektiv revolutionär handling bland mittenelementen i den gamla socialdemokratin (den s.k. ”centern”), utan redan nu kan man också se konturerna till den verkligt revolutionära Internationalen dras upp. Världsrevolutionens oerhört snabbt stegrade rörelse, vilken reser ständigt nya problem; faran för att denna revolution ska kvävas genom alliansen mellan kapitalistiska stater, vilka förenar sig mot revolutionen under ”Nationernas Förbunds” hycklande fana; försöken från socialförrädarnas partier att enas och att åter hjälpa sina regeringar och sina bourgeoisier med att förråda arbetarklassen efter att ha kommit överens om en ömsesidig ”amnesti”; slutligen den utomordentligt rika revolutionära erfarenhet som redan vunnits och hela den revolutionära rörelsens internationalisering — *alla dessa omständigheter förpliktar oss till initiativet att på dagordningen föra upp frågan om sammankallandet av en internationell konferens av revolutionära proletära partier.*

I. Målen och taktiken

Erkännandet av följande paragrafer, här fastställda som program, utarbetade på basis av det tyska Spartakusförbundets och det ryska Kommunistiska Partiets (Bolsjevikerna) program, bör enligt vår mening tjäna som grund för den nya Internationalen.

1. Den nuvarande perioden är perioden för hela det kapitalistiska världssystemets upplösning och sammanbrott och den kommer att bli perioden för hela den europeiska civilisationens sammanbrott om inte kapitalismen med sina olösliga motsättningar bryts ner.
2. Proletariatets nuvarande uppgift består i att gripa statsmakten. Gripandet av statsmakten innebär förstörandet av bourgeoisins statsapparat och organiserandet av en ny proletär maktapparat.
3. Den nya maktapparaten måste representera arbetarklassens — och på vissa platser även småböndernas och jordbruksarbetarnas — diktatur, dvs den måste vara instrumentet för den exploaterande klassens systematiska störtande och expropriation. Inte den falska borgerliga demokratin — denna hycklande form för finansoligarkins dominans, med sin enbart formella jämlikhet — utan den proletära demokratin med möjligheten att förverkliga de arbetande massornas frihet; inte parlamentarismen, utan dessa massors självadministration genom deras valda organ; inte den kapitalistiska byråkratin, utan administrativa organ som skapats av massorna själva och med dessa massors verkliga deltagande i landets administration och i det socialistiska uppbyggnadsarbetet — sådant måste mönstret för den proletära staten vara. Arbetarrådets, eller liknande arbetarorgans, makt är dess konkreta form.

4. Proletariatets diktatur måste vara hävarmen för att omedelbart expropriera Kapitalet, för att avskaffa det privata ägandet av produktionsmedlen och för att omvandla dessa till folkets egendom.

Socialiseringen (med socialisering menas här avskaffandet av den privata äganderätten, vilken överföres till den proletära staten och till arbetarklassens socialistiska administration) av den stora industrin och av banker och dessas organisationscentra; konfiskeringen av de stora jordägarnas marker och socialiseringen av den kapitalistiska jordbruksproduktionen; handelns monopolisering; socialiseringen av städernas större fastigheter och av de stora lantegendomarna; införandet av arbetaradministrationen och centraliseringen av de ekonomiska funktionerna i händerna på de ur den proletära diktaturen härrörande organen — dessa är dagens väsentliga problem.

5. För den socialistiska revolutionens säkerhet, för dess försvar mot inre och yttre fiender, för hjälpen åt andra kämpande nationella fraktioner av proletariatet, etc ... är bourgeoisins, och dess agenter, totala avvapning och proletariatets allmänna beväpning nödvändiga.

6. Världssituationen i dag kräver de närmaste förbindelser mellan det revolutionära proletariatets olika partier och en total union av de länder i vilka den socialistiska revolutionen har segrat.

7. Kampens grundläggande metod är proletariatets massaktion, däri inbegripet den öppna väpnade kampen mot Kapitalets statsmakt.

II. Förhållanden till de "socialistiska" partierna

8. Den 2:a Internationalen splittrades i tre huvudgrupper: de uttalade social-patrioterna, vilka under hela det imperialistiska kriget 1914-1918 stödde sin egen bourgeois och omvandlade arbetarklassen till den internationella revolutionens bödel; "centern" vars teoretiske ledare Kautsky för närvarande är, och som representerar en organisation av ständigt svängande och vacklande element, oförmögna att följa en uppgjord riktlinje och ibland agerande som rena förrädare; och slutligen den revolutionära vänsterflygeln.

9. Vad beträffar social-patrioterna, vilka överallt, i kritiska ögonblick och med vapen i händerna vänder sig mot den proletära revolutionen, så är endast den oförsonliga väpnade kampen möjlig. Vad "centern" beträffar är taktiken den att dra ut de revolutionära elementen, ge en obarmhärtig kritik och avslöja ledarna. Vid en viss etapp i utvecklingen är det organisatoriska avskiljandet av centerfolk en absolut nödvändighet.

10. Å andra sidan är en blockbildning nödvändig med de element inom den revolutionära rörelsen vilka, trots att de tidigare inte tillhört det socialistiska partiet, nu helt ställer sig på den proletära diktaturens, i form av sovjetmakten, grund. Detta gäller i första hand de syndikalistiska elementen inom arbetarrörelsen.

11. Slutligen är det nödvändigt att dra till sig alla de proletära grupper och organisationer vilka utan att öppet ansluta sig till den revolutionära vänsterströmningen likväl i sin utveckling visar en tendens i denna riktning.

12. Konkret föreslår vi att följande partiers, tendensers eller gruppers representanter deltar i Kongressen (medlemmarna med fullständiga rättigheter inom Tredje Internationalen blir helt andra partier som helt ställer sig på dess grund):

1. Spartakusförbundet (Tyskland); 2. Kommunistiska Partiet - Bolsjevikerna (Ryssland); 3. Tyska Österrikes Komm. Parti; 4. Ungerns Komm. Parti; 5. Finlands Komm. Parti; 6. Polska Kömm. Arbetarpartiet; 7. Estlands Komm. Parti; 8. Lettlands Komm. Parti; 9. Litauens Komm. Parti; 10. Vitryska Kommunistpartiet; 11. Ukrainska Kommunistpartiet; 12. De

revolutionära elementen av tjeckiska socialdemokratiska partiet; 13. Bulgariska soc.dem. partiet (de ”trånghjärtade”); 14. Rumänska soc.dem. partiet; 15. Vänsterflygeln inom serbiska soc.dem. partiet; 16. Sveriges soc.dem. vänsterparti; 17. Norska soc.dem. partiet; 18. Danmark, representerat av gruppen *Klassenkampen*; 19. Holländska Kommunistpartiet; 20. De revolutionära elementen inom belgiska arbetarpartiet; 21 och 22. De grupper och organisationer inom de franska socialistiska och syndikalistiska rörelserna vilka enade solidariserar sig med Loriot; 23. Schweiziska socialdemokratins vänster; 24. Italienska Socialistiska Partiet; 25. De revolutionära elementen inom spanska Socialistiska Partiet; 26. Vänsterelementen inom portugisiska socialistpartiet; 27. De brittiska socialistiska partierna (framför allt den strömning som representeras av Mac Lean); 28. S.L.P. (England); 29. I.W.W. (England); 30. Storbritanniens I.W.; 31. De revolutionära elementen inom Irlands arbetarorganisationer; 32. De revolutionära elementen inom Shop Steward-rörelsen (England); 33. S.L.P. (USA); 34. Vänsterelementen inom amerikanska Socialistiska Partiet (tendensen som representeras av Debs och Socialistiska Propagandaförbundet); 35. Amerikanska I.W.W.; 36. Australiensiska I.W.W.; 37. Workers International Industrial Union (USA); 38. Tokyos och Yokohamas socialistiska grupper (representerade av kamrat Katayama); 39. Socialistiska Ungdomsinternationalen (representerad av kamrat Münzenberg).

III. Frågan om partiets organisation och namn

13. Grunden för den Tredje Internationalen är given i och med det faktum att det inom de olika europeiska partierna redan har utformats grupper och organisationer bestående av sympatiserande kamrater vilka ställer sig på en gemensam plattform och vilka i stort tillämpar samma taktiska metoder. Dessa gäller i första hand Spartakisterna i Tyskland och de kommunistiska partierna i flera andra länder.

14. Kongressen bör, med avseende på en permanent förening och en planmässig ledning av rörelsen, framställa ett gemensamt kamporgan, Kommunistiska Internationalens centrum, vilket ställer intressena hos de enskilda ländernas rörelser under revolutionens gemensamma intressen på den internationella nivån. De konkreta formerna för organisationen, representationen etc. ska utarbetas av kongressen.

15. Kongressen bör ta namnet ”den Kommunistiska Internationalens första Kongress” och de olika partierna kommer att utgöra denna internationals sektioner.

Teoretiskt fann redan Marx och Engels namnet ”socialdemokratisk” felaktigt. Den socialdemokratiska internationalens ömkliga sammanbrott kräver även vad beträffar namnet en åtskillnad. Och slutligen har den grundläggande kärnan till denna nya stora rörelse redan utformats av en rad partier vilka tagit sig detta namn (”kommunistisk”, ö . anm.).

I betraktande av vad som här sagts föreslår vi samtliga broderpartier och broderorganisationer att på dagordningen ta upp frågan om sammankallandet av den Kommunistiska Internationalens Kongress.

Med våra socialistiska hälsningar

Ryska Kommunistiska Partiets Centralkommitté (Lenin, Trotskij)

Polska Kommunistiska Arbetarpartiets utlandsbyrå (Karsky) Ungerska Kommunistiska Partiets utlandsbyrå (Rudniansky) Tyska Österrikes Komm. Arbetarpartis utlandsbyrå (Duda) Lettlands Komm. Parti, Centralkommitténs utlandsbyrå (Rosing)

Finlands Komm. Partis Centralkommitté (Sirola)

Exekutivkommittén för Balkanfederationen av revolutionära socialdemokrater (Rakovskij)
S.L.P. (USA) (Reinstein)